

אחוזים אלה באלה לארבעה רוחות. מכאן ששנוסעת החיה הזו, היא נוסעת לשני רוחות. הרוח הזו של הברק נכללת בשתי רוחות. רוח זו של הברק מוציאה חיה אחת וכל אותם האורות. רוח אחרת מאירה ממנה, שנקראת רוח מלהטת, מאירים ממנה שני אורות שהם ארבעה. והאורות הללו מתהפכים בגונים. וכאן הוא (בראשית א) להט החרב המתהפכת. אלו אותם מאורות שמהפכים שנינות החרב, (ואלה חוקים) ואלה עומדים על ההיכל שלמטה, משום שלהט החרב הזאת עומדת על אותם שבעים אורות של בית הדין. מכאן, כל אותם דינים שדינים דין, חרב תלויה על ראשם מלמעלה.

להט החרב הזו של אלה הם אותם אורות שלצד שמאל הוציאו חיה אחת אחרת שעומדת על ארבע שלא עומדים בקימם, שנים מזמן ושנים משמאל. בשרוח החיה הזו נכנסת באלה, נוצץ מהם שני ניצוצות לוהטים, ויוצאים מההיכל הזה החוצה ומתהפכים תמיד. הניצוצות הללו לוהטים. לפעמים נקבות לפעמים זכרים. לפעמים רוחות ולפעמים מלאכים קדושים.

מה הטעם? משום שששנכללת החיה הזו בחיה הראשונה, מתוך החזק שנכללים זה בזה יוצא ניצוץ אחד לזהט תמיד שלא דועף לעולמים, ושט והולך אחריהם של אותם שני ניצוצות.

ועכשו הם זכרים ועושים שליחות בעולם. ועד שלא מסיימים, מתדעכים ואז, והניצוץ הזה מכה בהם ומאיר להם, ומתחדשים כמקדם, והם נקבות, והולכות ומשוטטות. וטרם

סטרין. מהכא פד נטלא חיותא דא נטלא לתרין סטרין.

האי רוחא דברקא אתפליל בתרין רוחין. רוחא דא דברקא אפיק חד חיותא וכל אנון נהורין. רוחא אחרא אתנהיר מגיה דאקרי רוחא מלהטא נהרין מגיה תרין נהורין דאנון ארבע. ואלין נהורין מתהפכין בגוונין. והכא איהו (בראשית א) להט החרב המתהפכת. אלין אנון נהורין דמתהפכין שגנא דחרבא (ואלין גליה) ואלין קיימי על היכלא דלתתא. בגין דהאי להט החרב קיימא על אנון שבעין נהורין דבי דינא. מהכא כל אנון דינין דדייני דינא חרבא תלייא על רישיהו מלעילא.

האי להט החרב דאלין אנון נהורין דלסטר שמאלא אפיקו חד חיותא אחרא דקיימא על ארבע דלא קיימי בקיומיהו תרי מימינא ותרי משמאלא. פד רוחא דחיותא האי עאל באלין. נציץ מנייהו תרי ניצוצין מלהטן. ונפקי מהאי היכלא לבר ומתהפכי תדיר. אלין ניצוצין מלהטן לזמנין נוקבי לזמנין גוברי לזמנין רוחין לזמנין עירין קדישין.

מאי טעמא בגין דכד אתפליל האי חיותא בחיותא קדמאה, מגו תקיפו דאתפליל דא בדא, נפקא חד ניצוצא מלהטא תדיר דלא אתדעף לעלמין, ושאטא ואזלא אבתרייהו דאינון תרין ניצוצין.

והשתא אינון גוברין ועבדין שליחותא בעלמא, ועד לא מסיימי מתדעכי (פרין) וההוא ניצוצא בטש בהו (דף מד ע"ב) ונהיר

זהה מכה בהם ומאיר להם, ומתחדשים כמקדם, והם נקבות, והולכות ומשוטטות. וטרם

שְׁמִסְיֹמוֹת הֵן דּוֹעֲכוֹת. וְנִיצוֹץ זֶה מִפֶּה בָּהֶם וּמֵאִיר לָהֶם וְחוֹזְרִים כְּמִקְדָּם, מִשׁוּם שְׂאוֹתוֹ נִיצוֹץ כְּלוּל מֵהַכֵּל, כְּלוּל מֵאַרְבַּעַת גּוֹנִים, וְלִכְּן הֵם מִתְהַפְּכִים לְכָל הַגּוֹנִים הַלְלוּ. רוּחַ זֶה נִכְלָל בְּרוּחַ אַחֵר, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ, וְנִרְאִים שְׁנַיִם כְּאַחַד, וְלֹא כְּאַחֲרִים הֵרֵאשׁוּנִים

שְׁכַשְׁנִכְלָלִים זֶה בְּזֶה לֹא נִרְאִים פְּרָט לְאַחַד. וְכֵאֵן נִרְאִים שְׁנַיִם, וְעוֹמְדִים בְּחִיבוֹת כְּלוּלִים מִכָּל הַתַּחְתּוֹנִים. וְאִף עַל גַּב שְׁהֵם שְׁנַיִם, הֵם אֶחָד. כְּאִשֶּׁר מִתְפַּשֵּׁט [פְּרָט כְּשֶׁהִתְפַּשְׁטוּ] רוּחַ בְּרוּחַ וְנִרְאִים בְּחִיבוֹת כְּלוּלִים מִכָּל הַתַּחְתּוֹנִים, וְזֶהוּ [תָּה] סוּד שְׁכֵתוֹב (שִׁיר ד) שְׁנֵי שְׂדִיף כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הִרְעִים בְּשׁוֹשְׁנִים.

וְכַשְׁשְׁנֵי רוּחוֹת מִתְפַּשְׁטִים זֶה בְּזֶה בְּחִיבוֹת, אִז חוֹזֵר הֵיכַל זֶה וְנִקְרָא הֵיכַל אֶהְבֶּה, הֵיכַל הָאֶהְבֶּה. הֵיכַל זֶה עוֹמֵד תָּמִיד בְּקִיּוּמוֹ, וְנִגְנָז בְּסוּד הַסּוּדוֹת לְמִי שְׂצָרִיף לְהִתְדַבֵּק בוֹ. וְכֵאֵן כְּתוּב (שִׁם ז) אֶתֵּן אֶת יְדֵי לְךָ. אַחֵר כָּף, כְּאִשֶּׁר מֵאִירִים שְׁנֵי רוּחוֹת שְׁהֵם אֶחָד, יוֹצְאִים כְּמָה צְבָאוֹת לְכְמָה רוּחוֹת, אֲלֵפִים וְרִבְבוֹת שְׁאִין לָהֶם שְׁעוֹר. מֵהֶם נִקְרָאִים דּוֹדָאִים, מֵהֶם גְּפָנִים, מֵהֶם רְמוֹנִים, עַד שְׁמִגְעִיעִים כְּמָה צְבָאוֹת הַחוּצָה עַד אוֹתוֹ כּוֹכַב שְׁנִקְרָא נִגְהָ. וְכֵלֶם בְּחִיבוֹת שְׁלֹא נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. וְכֵאֵן כְּתוּב (שִׁם ח) אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ. כֵּאֵן [תּוֹב] הַשְּׁתַחֲוֹאָה וּפְרִישַׁת יָדַיִם לְהִתְדַבֵּק בְּאַהֲבַת רְבוּנוֹ.

הֵיכַל שְׁשֵׁי. כֵּאֵן הוּא רוּחַ שְׁנִקְרָא חו"ט הַשְּׁנֵי, סוּד הַכְּתוּב (שִׁם ד) כְּחוּט הַשְּׁנֵי שְׁפִתוֹתֶיךָ. הֵיכַל הַזֶּה [הֵיכַל שְׁנִקְרָא] נִקְרָא הֵיכַל הַרְצוֹן.

לוֹן וְאַתְחַדְשׁוֹן כְּמִלְקַדְמִין וְאִינוֹן נּוֹקְבֵי וְאִזְלֵי וְשְׂאֵטָן וְעַד לֹא מְסִימֵי מִתְדַעְכֵּי. וְהֵאֵי נִיצוֹצָא בְּטַשׁ בְּהוּ וְנִהִיר לוֹן וְאַתְהִדְרָן כְּמִלְקַדְמִין, בְּגִין דְּהֵהוּא נִיצוֹצָא כְּלִיל מִכְּלָא כְּלִיל מֵאַרְבַּע גּוֹוִנִין וּבְגִין דָּא אִינוֹן מִתְהַפְּכִין לְכָל הַנִּי גּוֹוִנֵי.

רוּחָא דָּא אֶתְפְּלִיל בְּרוּחָא אַחְרָא כְּדִקְאֻמְרָן וְאַתְחַזוֹן תְּרִין פְּחָדָא, וְלֹא כְּאַחְרָנִין קְדָמָאִין דְּכִד אֶתְפְּלִיל דָּא בְּדָא לֹא אֶתְחַזֵּי בְּרָחֵד. וְהֵכָא אֶתְחַזוֹן תְּרִין וְקִימֵי בְּחִיבוֹתָא כְּלִילָן מִכְּלָהוּ תְּפָאֵי, וְאִף עַל גַּב דְּאִנוֹן תְּרִין אִנוֹן חֵד. כִּד אֶתְפַּשֵּׁט (נ"א כִּד דְּאֶתְפַּשְׁטוּ) רוּחָא בְּרוּחָא וְאַתְחַזוֹן בְּחִיבוֹתָא כְּלִילָן מִכְּלָהוּ תְּפָאֵי, וְדָא (ד"א דָּא) הוּא רְזָא דְכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) שְׁנֵי שְׂדִיף כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הִרְעִים בְּשׁוֹשְׁנִים.

וְכִד תְּרִין רוּחִין מִתְפַּשְׁטוֹן דָּא בְּדָא בְּחִיבוֹתָא כְּדִין אֶתְהִדֵּר הֵאֵי הֵיכְלָא וְאִקְרִי הֵיכַל אֶהְבֶּה הֵיכְלָא דְרַחֲמִימוֹתָא, הֵיכְלָא דָּא קָאִים תְּדִיר בְּקִיּוּמִיהָ, אֶתְגַּנְזֵי בְּרְזָא דְרְזִין לְמֵאן דְּאֶצְטְרִיף לְאַתְדַבְּקָא בֵּיהָ. וְהֵכָא כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) אֶתֵּן אֶת יְדֵי לְךָ. לְבַתֵּר כִּד נְהִרִין תְּרִין רוּחִין דְּאִנוֹן חֵד נְפָקֵי כְּמָה חֵיילִין לְכְמָה סְטָרִין אֲלֵפִין וְרִבּוּוֹן דְּלִית לוֹן שְׁיַעוֹרָא, מְנַהוֹן אִקְרוּן דּוֹדָאִים. מְנַהוֹן גְּפָנִים. מְנַהוֹן רְמוֹנִים. עַד דְּמָטוּ כְּמָה חֵיילִין לְבַר עַד הֵהוּא כְּכָבֵא דְאִקְרִי נִגְהָ וְכֵלָהוּ בְּחִיבוֹ דְּלֹא מִתְפַּרְשִׁין לְעֵלְמִין, בְּהֵכָא כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ. הֵכָא (ד"א כְּתִיב) הַשְּׁתַחֲוֹאָה וּפְרִישׁוֹ דִּידִין לְאַתְדַבְּקָא בְּרַחֲמֵי דְמֵאֲרִיָּה:

הֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה הֵכָא הוּא רוּחָא דְאִקְרִי חו"ט הַשְּׁנֵי, רְזָא דְכְּתִיב, (שִׁיר